



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6747/2024
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Мирјана Варга, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ и ГГ, обоје из ..., које заступа Бисерка Крпић, адвокат из ..., ради поништаја уговора, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2791/23 од 01.11.2023. године, у седници одржаној 15.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2791/23 од 01.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти П 42/22 од 21.06.2023. године, ставовима од првог до осмог изреке усвојен је тужбени захтев и тужиоцу пружена правна заштита због повреде права прече куповине оглашавањем без правног дејства према тужиоцу, уговора о купопродаји непокретности солемнизованог под бројем ОПУ:1147-2021 дана 17.11.2021. године код јавног бележника Еве Граца Шоти, закљученог између тужене ББ, као продавца и тужених ВВ и ГГ, као купаца, брисањем уписаног права својине купаца у катастру непокретности, обавезивањем продавца да тужиоцу прода и преда непокретности – пољопривредно земљиште које је било предмет уговора о купопродаји закљученог између тужених, обавезивањем купаца да трпе упис тужиоцевог права својине на предмету купопродаје, овлашћењем продавца да из депозита прими износ од 1.300.000,00 динара депонован од стране тужиоца код Основног суда у Сенти, налагањем рачуноводству да након правоснажности пресуде тужиоцу исплати износ од 76.050,00 динара на име разлике између депонованог износа и износа купопродајне цене и обавезивањем купаца да тужиоцу предају непокретности које су биле предмет купопродаје. Деветим ставом изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде парничне трошкове у износу од 396.924,50 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2791/23 од 01.11.2023. године жалба тужених је делимично усвојена, па је пресуда Основног суда у Сенти П 42/22 од 21.06.2023. године укинута у делу којим је одређено брисање уписаног права својине у РГЗ- СКН ... у корист тужених ВВ и ГГ на непокретностима уписаним у листу непокретности ... КО ... (описаним овим ставом изреке пресуде), који је извршен на

основу купопродајног уговора солемнизованог код јавног бележника Еве Граца Шоти под бројем ОПУ:1147-2021 од 17.11.2021. године тако да се успоставља претходно право својине у корист тужене ББ, што би тужени ВВ и ГГ били дужни трпети и признати и у том делу тужба је одбачена, док је првостепена пресуда укинута у делу којим је уговор о купопродаји од 17.11.2021. године оглашен без правног дејства у односу на кп.бр. ... и кп.бр. ... КО ..., обавезана тужена ББ да ове парцеле прода и преда тужиоцу под условима из наведеног купопродајног уговора и да се у односу на те парцеле изврши промена уписа права својине у корист тужиоца, да се исте предају тужиоцу и у делу којим је тужена ББ обавезана да из депозита Основног суда у Сенти прими купопродајну цену тих парцела у износу од преко 740.943,00 динара до досуђених 1.300.000,00 динара, као и у делу којим је одлучено о трошковима поступка, у ком делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, док је у преосталом делу првостепена пресуда потврђена.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучи применом члана 404. ЗПП.

Разматрајући испуњеност процесних услова за одлучивање по наведеном ванредном правном леку, Врховни суд је сходно члану 413. у вези са чланом 403. став 1. и чланом 103. став 1. и 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама), донео одлуку као у изреци овог решења.

Чланом 413. ЗПП прописано је да ће неблагоприятну, непотпуну и недозвољену ревизију Врховни суд одбацити решењем ако у границама својих овлашћења (члан 410.) то није учинио првостепени суд.

Чланом 403. став 1. ЗПП прописано је да против правоснажне пресуде донете у другом степену странке могу изјавити ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Чланом 103. став 1. и 2. ЗПП, прописано је да се рокови рачунају на дане, месеце и године, те да се као први дан рока одређеног на дан узима дан после дана достављања или саопштења одлуке или после дана у који пада догађај од кога се по закону рачуна почетак рока.

Из повратнице у списима, која сходно члану 148. ЗПП представља доказ о уручењу судских писмена, следи да је пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 2791/23 од 01.10.2023. године пуномоћнику тужених, адвокату Бисерки Крпић из ..., уручена дана 01.12.2023. године. Почетак законом предвиђеног тридесетодневног рока за изјављивање ревизије почео је да тече 02.12.2023. године и истекао је дана 02.01.2024. године.

Како је према члану 1а став 2. Закона о државним и другим празницима у Републици Србији („Службени гласник РС“ број 43/01 са изменама и допунама) Нова година државни празник који се празнује 01. и 02. јануара, то је сходно члану 103. став 4. ЗПП последњи дан рока за изјављивање ревизије био први наредни радни дан, 03. јануар 2024. године (среда).

Имајући у виду да из потврде о пријему препоручене пошиљке поште ПТТ 24111 Суботица број ... следи да је ревизија тужених изјављена дана 04.01.2024. године (четвртак-други радни дан после државног празника), то је иста поднета након законом прописаног преклузивног рока, те је применом члана 413. ЗПП одбачена као неблаговремена.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић